Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَآ...

وَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْبِرُّ مَا اطْمَأَنَّتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَاطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ

Müslüman: İyiliği Yayan
(13.11.2026)

Kardeşlerim! Aziz Müminler!

İyilik, insan hayatını güzelleştiren ve insanlar arasındaki sevgi ve kardeşlik bağlarını güçlendiren en güzel değerlerden biridir. Bir insanın hayatına olumlu bir şekilde dokunmak, yeryüzünün güzelleşmesi için gayret göstermek ve Allah'ın rızasını kazanmaya vesile olacak güzel davranışlarda bulunmak, iyiliğin farklı şekillerde ortaya çıkan örnekleridir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) iyiliği, kalbe huzur veren ve içe sinen şey[1] olarak tarif etmiştir. Öyleyse iyilik, başkalarına fayda sağlayan bir davranış olduğu gibi, insanın gönlüne de huzur verir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yaptığımız hiçbir iyilik Allah katında karşılıksız kalmaz. Bazen küçük gördüğümüz bir davranış, Allah katında büyük bir mükâfata vesile olabilir. Yüce Rabbimiz Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "**Kim bir iyilik ile gelirse, ona getirdiğinin on katı karşılık vardır...**"[2] Öyleyse hiçbir iyiliği küçük görmemeli, her fırsatta güzel davranışlar sergilemeye gayret etmeliyiz. Bazen hiç önemsemediğimiz küçük bir davranış, bir insanın hayatında unutulmaz bir güzelliğe dönüşebilir. Unutmayalım ki iyilik, yalnızca büyük fedakârlıklarla değil, günlük hayatımızda sergilediğimiz samimi ve güzel davranışlarla da çoğalır.

Aziz kardeşlerim!

İyilik yapmak kadar, iyiliğin nasıl yapıldığı da önemlidir. Mümin, iyiliği Allah rızası için yapar ve karşılığını yalnızca O'ndan bekler. Yardım ederken kimseyi incitmez ve yaptığı iyiliği başa kakmaz. Nitekim Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "**Güzel söz ve bağışlama, arkasından incitme gelen sadakadan daha iyidir (...).**"[3] Bununla beraber mümin kendisine yapılan iyiliğe iyilikle karşılık vermelidir; kötülüğe ise kötülükle karşılık vermekten kaçınmalıdır. Müminin bu konudaki ölçüsü sevgili Peygamberimizin (s.a.s.) şu öğüdüdür: "**İnsanlar iyilik yaparlarsa biz de iyilik yaparız; zulmederlerse biz de zulmederiz', diyen zayıf karakterli kimseler olmayın. Bilakis iyilik yaptıklarında insanlara iyilik yapmayı, kötülük yaptıklarında ise onlara zulmetmemeyi içinize (bir ilke olarak) yerleştirin.**"[4]

Değerli kardeşlerim!

Öyleyse geliniz, iyiliği hayatımızın ayrılmaz bir parçası hâline getirelim. Küçük büyük demeden her fırsatta iyilik yapmaya gayret edelim. İyiliği yalnızca kendimizle sınırlı tutmayalım; ailemizden başlayarak çevremize yayalım. Güzel sözümüzle, adaletli davranışımızla, yardımlaşma ve dayanışmamızla insanlara örnek olalım.

Allah bizleri iyiliği seven, iyilik yapan ve iyiliğin yaygınlaşması için gayret gösteren kullarından eylesin. Âmin.

DİTİB Hutbe Komisyonu

---

[1] Dârimî, Büyû`, 2.
[2] Enam, 6/160.
[3] Bakara, 2/263.
[4] Tirmizî, Birr, 63.